

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.728 van 19 februari 2002
in de zaak A. 112.451/XII-3332.**

In zake : Freddy MEEUS,
wonende te OVERIJSE,
Schemeringlaan 11

tegen :

SCHOLENGROEP 10.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy Meeus op 6 november 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 30 augustus 2001 van de raad van bestuur van scholengroep 10 van het Gemeenschapsonderwijs waarbij wordt beslist hem ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst met ingang van 27 december 1999;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Praet, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. Rombaut, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Op 24 december 1999 formuleert het hoofd van bestuur een voorstel om verzoeker ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.
2. Verzoeker tekent beroep aan tegen dit voorstel.
3. Op 4 juli 2001 oordeelt de raad van beroep dat het voorstel verantwoord is en hij adviseert om verzoeker wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ter beschikking te stellen.
4. De raad van bestuur van de scholengroep 10 beslist op 30 augustus 2001 om verzoeker, vast benoemd directeur MS Overijse, ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst met ingang van 27 december 1999.

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing tekort schiet “inzake motivatie zoals vereist door de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”, omdat hij niet “in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven [kan] ontdekken op grond waarvan ze [werd] genomen en de beslissing moet dan ook duidelijk en concreet zijn, quod non”; dat volgens hem nergens wordt aangetoond waarom de verstoorde verstandhouding aan hem kan worden toegeschreven, dat hij wordt gestraft “op grond van beweringen, geruchten, roddels en subjectief gezwam”, anonieme getuigenissen en eenzijdige uitspraken van rechtstreeks betrokken opposenten; dat ten slotte het voorstel niet de keuze van de maatregel motiveert, “hetgeen wijst op willekeur” nu niet wordt geargumenteed waarom niet is gekozen voor “de meest voor de hand liggende maatregel de overplaatsing in het belang van de dienst”;

Overwegende dat verwerende partij antwoordt in haar nota dat verzoeker moeilijk staande kan houden dat hij dwaalt omtrent de toedracht van de feiten en de “welhaast mathematische onmogelijkheid” om een andere maatregel op te leggen; dat zij daarvoor verwijst naar “het bundel dat voorligt en de diverse proceduriële mogelijkheden om de rechten van de verdediging te laten gelden”; dat zij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State omtrent het verschil tussen een ordemaatregel en een tuchtmaatregel, wat betreft de schuldvraag; dat volgens haar de bestreden beslissing wel de keuze van de getroffen maatregel motiveert;

Overwegende dat aan verzoeker de bestreden beslissing werd meegedeeld als onderdeel van een vijfenzeventig bladzijden tellend bundel; dat dit bundel onder meer een feitenrelaas omvat, waaronder een motivering van de voorgestelde ordemaatregel, een verslag over het beroep van verzoeker tegen het voorstel tot terbeschikkingstelling en over het advies van de raad van beroep; dat het bundel vervolgens een bespreking bevat van het feitenrelaas met ten slotte volgende beslissing :

“- gelet op het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, en in het bijzonder op de artikelen 28, 45, 75 en 144 tot en met 157;

- gelet op de beslissing van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs op 14 februari 2001 de Raad van Beroep voorzien in hoger vermeld KB van 22 maart 1969 opnieuw samen te stellen;

- gelet op het voorstel van de heer Wellens, adjunct-administrateur-generaal op 24 december 1999, tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst van de heer Meeus en de motieven die deze beslissing schragen :

- '- gelet op artikel 60 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;
- gelet op het feit dat in afwachting van een uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering de op 1 april 1991 bestaande reglementering van toepassing blijft;
- gelet op artikel 164 van het Koninklijk Besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze instellingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze instellingen;
- gelet op het feit dat artikel 5 van het KB van 18 januari 1974 (genomen in toepassing van artikel 164 van het KB van 22 maart 1969) het hoofd van bestuur de bevoegdheid geeft de Centrale Raad een terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst voor te stellen;
- gelet op het feit dat u op 19 november 1999 uitgenodigd werd, voor een hoorzitting op 3 december 1999, dat deze hoorzitting, op verzoek van uw raadsman uitgesteld werd, dat u op de nadien geplande zitting op 17 december 1999 opnieuw afwezig bleef, ondanks het feit dat u op de voorgeschreven wijze uitgenodigd werd;
- overwegende het feit dat uit het voorafgaand feitenrelaas ondubbelzinnig blijkt dat u in het verleden tal van kansen geboden werden, dat u daarbij steeds kon rekenen op een op sommige momenten nauwelijks vol te houden intensieve begeleiding, dat ondanks alle inspanningen de MS Overijse-Tervuren, school waar u als schoolleider voor verantwoordelijk was, diende te fusioneren met het KA Tervuren, dat uit de diverse onderzoeken, hoorzittingen, verklaringen, ... blijkt dat uw verantwoordelijkheid hiervoor manifest is;
- overwegende het feit omwille van het bepaalde in de vorige considerans en uw houding in de periode dat u als fusiebegeleider aangesteld werd (september 1997-september 1999) en u omwille van de onmogelijkheid u tijdens bedoelde periode tewerk te stellen in Tervuren of Overijse actief was in het KTA Sint-Agatha-Berchem en het Centrum voor Navorming te Jette, waarbij u aldaar verweten werd minimale inspanningen te hebben geleverd, alle vertrouwen in u verdwenen is in die mate dat zowel de directie van het KA Tervuren als de voorzitter van het College van Directeurs van de scholengroep Vilvoorde-Zaventem-Tervuren, als alle plaatselijke participanten niet langer van uw diensten wensen gebruik te maken;
- overwegende dat het feit dat uit het voorafgaand feitenrelaas, uit de argumenten ontwikkeld in de voorafgaande bespreking blijkt dat uw verdere tewerkstelling in wat voor ambt ook binnen de genoemde scholengroep de orde in die mate zal verstoren dat voor de toekomst van de school waarin u zou tewerkgesteld worden kan worden gevreesd;
- overwegende het feit dat de ordemaatregel 'terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst' een reversibele en contextuele maatregel is en in het belang van de school en uw persoonlijk belang hier aangewezen is';
- gelet op het beroep van de heer Meeus op 29 december 1999 bij de Raad van Beroep;

- gelet op de zitting van de Raad van Beroep (zevende commissie) te Brussel op 4 juli 2001, waarop de heer Meeus gehoord werd;

- overwegende het advies van de Raad van Beroep waarbij de Raad na beraadslaging en na geheime stemming met 5 stemmen voor en 2 stemmen tegen van oordeel is dat de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst verantwoord was en aan de Raad van Bestuur adviseert de heer Freddy Meeus ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en de motieven die dit advies schragen :

'Gelet op het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, en in het bijzonder op de artikelen 28, 45, 75 en 144 tot en met 157.

Gelet op het voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, geformuleerd op 24 december 1999 door de heer Jef Wellens, administrateur-generaal, hoofd van bestuur.

Gelet op het bezwaar daartegen ingediend door verzoeker op 29 december 1999.

Gelet op het aangetekend schrijven met antwoordkaart d.d. 19 juni 2001 waarbij de heer Meeus wordt uitgenodigd voor de zitting van de Raad van Beroep op 4 juli 2001.

Gehoord het verslag van de verslaggever, de heer Jean Eyckmans, pedagogisch adviseur.

Gelet op de stukken aanwezig in het dossier.

Gehoord de middelen tot verdediging van verzoeker.

Gehoord de middelen tot verdediging van zijn raadsman, meester Patrick Praet.

Het voorwerp van het voorliggend beroep is een voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

De terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst is een ordemaatregel. De Raad van Beroep dient dan ook uit te gaan van de definitie van het begrip ordemaatregel.

In het tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiekrecht (1982; p. 112.114) schrijft J. Borret, in het artikel 'Over het onderscheid tussen een tucht- en ordemaatregel' hieromtrent :

'Een tuchtmaatregel en een ordemaatregel getroffen i.v.m. een personeelslid in overheidsdienst hebben het doel gemeen :

beide zijn gericht op de goede werking van de openbare dienst. Ze kunnen ook naar inhoud overeenstemmen. Wat ze wezenlijk onderscheidt is het motief : de tuchtmaatregel is gebaseerd op schuldig gedrag waardoor - 'Schuld en Boete'- de tuchtmaatregel doet boeten. De ordemaatregel is niet gebaseerd op schuldig gedrag, ze vindt haar motief in de verstoring van de goede orde van de dienst; die verstoring kan voortvloeien uit het gedrag van een personeelslid, maar het is niet het schuldig bevinden van dit gedrag dat de overheid brengt tot het treffen van de ordemaatregel, maar het gedrag op zichzelf als een de goede orde verstorend element. In het geval dat de schuldvraag kan gesteld worden bij een situatie die de overheid dwingt tot een ordemaatregel, dan laat de overheid juist omdat zij voor de ordemaatregel en niet voor de tuchtmaatregel kiest, de schuldvraag weg of open'.

Overwegende het feit dat de Raad van Beroep er inderdaad van overtuigd is dat er sprake is van een ernstige ordeverstoring, wat blijkt uit diverse feiten. Toen het op 1 september 1997 tot een vrijwillige fusie kwam van de MS

Tervuren-Overijse met KA Tervuren en de heer Meeus als gevolg van deze fusie gedurende twee jaar als fusiebegeleider kon aangesteld worden -wat in wezen een bijkomende functie is- hebben de lokale verantwoordelijken en participanten van het KA Tervuren zich krachtig verzet tegen het toewijzen van deze opdracht aan de heer Meeus en waren dus zelfs bereid een full-time functie van directeur in te leveren. Ook de heer Meeus zag op dat moment in dat hij in het KA Tervuren persona non grata was gezien hij de oplossing die door de centrale Argo-organen werd uitgewerkt- tewerkstelling in het KTA Sint-Agatha-Berchem, vestigingsplaats Anderlecht - op geen enkele manier aangevochten heeft. Dit fenomeen deed zich trouwens ook voor toen de heer Meeus na het conflict met mevrouw De Mol, directeur KTA Sint-Agatha-Berchem, opnieuw na bemiddeling van de centrale Argo-organen, met een opdracht belast werd in het Centrum voor Nascholing te Jette. Dit bleek alles behalve een succes zodat het College van Directeurs van de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem de reïntegratie van de heer Meeus in de Scholengroep van de hand wees. Toen er een einde kwam aan de twee schooljaren dat de heer Meeus kon functioneren als fusiebegeleider en hij dus effectief, ingeval van een vacature binnen de Scholengemeenschap Vilvoorde-Zaventem-Tervuren-Kampenhout met de functie van directeur of adjunct-directeur zou moeten worden belast, waren de lokale participanten en verantwoordelijken van het lokale Gemeenschapsonderwijs unaniem in hun afwijzende houding. Bijgevolg stuurde de heer Steuts, directeur KA Tervuren-Overijse de heer Meeus naar huis. De heer Meeus vocht deze toch wel zeer drastische ingreep niet aan bij de Centrale Raad. Dit duidt er op dat de heer Meeus er zich terdege bewust van was dat zijn positie binnen de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem en de Scholengemeenschap Vilvoorde-Zaventem-Tervuren-Kampenhout de facto onhoudbaar was.

Overwegende dat in de memorie die door de heer Meeus op de zitting van de Raad van Beroep neergelegd werd de vaststelling dat er van ordeverstoring sprake is niet tegengesproken wordt. Dit blijkt o.a. uit het feit dat de heer Meeus een 'overplaatsing in het belang van de dienst' een redelijke oplossing acht. De 'overplaatsing in het belang van de dienst' is eveneens een ordemaatregel die -dit blijkt uit de definitie die hiervoor geciteerd werd -als bedoeling heeft de verstoorde orde te herstellen. Hieruit blijkt dat ook de heer Meeus de orde in die mate verstoord acht dat hij zijn terugkeer naar de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem en/of de Scholengemeenschap Vilvoorde-Zaventem-Tervuren-Kampenhout als een onmogelijkheid inschat. Overwegende het feit dat -althoewel het uitgangspunt bij een ordemaatregel niet de schuld van het personeelslid is- de Inrichtende Macht, als zij ingeval van ordeverstoring regelend optreedt, de plicht heeft de orde te herstellen door die ordemaatregel te nemen die het meest aangepast is aan de concrete ordeverstorende situatie t.a.v. dat personeelslid dat de orde verstoort.

Overwegende het feit dat het decreet van 27 maart 1991 slechts drie ordemaatregelen bepaalt m.n. de preventieve schorsing, de overplaatsing in het belang van de dienst en de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst. De ordemaatregel 'preventieve schorsing' is, gezien het tijdelijk karakter ervan (6 maanden), in dit dossier, waar de orde definitief verstoord, is geen oplossing. Ook de ordemaatregel 'overplaatsing in het belang van de dienst' kan hier geen oplossing bieden, gezien een overplaatsing in het belang van de dienst binnen de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem er zou resulteren dat de heer Meeus met een directieopdracht in één van de scholen van de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem zou moeten worden belast, wat uiteraard gezien wat voorafgaat door de lokale participanten en verantwoordelijken niet zal aanvaard worden. Dit blijkt bovendien ook uit de weigering van het College van Directeurs eind mei 1999 om de heer Meeus te reïntegreren in de Scholengroep. Wat

een overplaatsing over de grenzen van de Scholengroep Vilvoorde-Zaventem heen betreft zou de Raad van Bestuur van de betrokken scholengroep moeten instemmen met de overplaatsing. Dit betekent dat het volledige dossier van de heer Meeus aan deze Raad van Bestuur van de Scholengroep zal moeten worden gestuurd met als gevolg dat -alhoewel de heer Meeus betwist dat een directie een resultaatsverplichting heeft- de weinig florissante geschiedenis van de fusie van de MS Overijse met het KA Tervuren, rekening houdende met de zeer intensieve begeleiding die voor de school georganiseerd werd en de inhoud van de diverse onderzoeken waaruit de manifeste medeverantwoordelijkheid van de heer Meeus voor de teloorgang van de school blijkt, er deze Raad van Bestuur niet zal toe aanzetten de overplaatsing van de heer Meeus goed te keuren. Indien de heer Meeus zelf van oordeel is dat hij in een andere school als directeur aan de slag kan zou het redelijk geweest zijn dat hij tussen september 1997 en juni 2001 zelf de nodige inspanningen zou ondernomen hebben om via een reguliere personeelsbeweging -mutatie, nieuwe proeftijd als directeur- met het directieambt in een andere school te worden belast. De heer Meeus geeft feitelijk toe, door geen enkele inspanning in die zin te leveren, dat het in een andere entiteit als directeur aan de slag gaan als een louter theoretische mogelijkheid moet worden beschouwd. Vermits noch de preventieve schorsing, noch de overplaatsing in het belang van de dienst aan de gestelde problematiek een oplossing bood kon enkel de ordemaatregel terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst de ordeverstoring opheffen.

Overwegende het feit dat wat de vraag betreft t.a.v. welk personeelslid regelend moet worden opgetreden, de Raad van Beroep vaststelt dat de heer Meeus sinds jaar en dag het voorwerp van discussie is. De heer Meeus werd op diverse momenten door diverse organen van de Centrale Inrichtende Macht gehoord of uitgenodigd voor een hoorzitting, waarbij betrokkene meermaals zonder daartoe enig motief te geven de uitnodigingen voor deze hoorzittingen naast zich neerlegde. De heer Meeus was in het verleden het voorwerp van een reeks opmerkingen betreffende zijn financieel en administratief beleid (1991-1993), was in een escalerend conflict betrokken met de directeur van de BSGO Overijse (1993), was het voorwerp van een voorstel tot preventieve schorsing (1993-1994) die uiteindelijk niet uitgesproken werd, niet zoals de heer Meeus beweert omdat de studie van het dossier hem zou vrijgepleit hebben maar omdat het Vast Bureau van oordeel was dat de lorgo bevoegd voor de MS-Overijse binnen de decretale bevoegdheden de passende (tucht)maatregelen diende te nemen of voor te stellen. Gezien het hier geen tuchtprocedure betreft is het door de heer Meeus in zijn verweerschrift aangebrachte adagium 'non bis in idem' hier uiteraard niet van toepassing. Bijgevolg kan het volledige dossier van de heer Meeus in de debatten i.v.m. de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst betrokken worden. Bovendien werd de heer Meeus op zeer intensieve wijze begeleid door de pedagogische begeleidingsdienst evenwel zonder positieve effecten o.a. omwille van het gebrek aan pedagogische sturing vanwege de heer Meeus. In 1997 én in 1999 hebben zowel de lokale participanten als de lokale verantwoordelijken de heer Meeus als schoolleider op de meest formele wijze van de hand gewezen. De poging om de orde te herstellen kon enkel dan succesvol zijn als t.a.v. de heer Meeus regelend werd opgetreden.

Overwegende dat het materieel nadeel inherent is aan de regelgeving; dat de Raad van State erkent dat ook ordemaatregelen zekere materiële of morele nadelen met zich kunnen meebrengen.

De Raad van Beroep is van oordeel dat het dossier voldoende duidelijk maakt dat er van een ernstige ordeverstoring sprake was en onderschrijft dan

ook de consideransen die het voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst schragen.

Overwegende dat de door verzoeker betwiste maatregel en het door hem ingestelde beroep in overeenstemming zijn met de ter zake geldende statutaire voorschriften.

Is, na beraadslaging en na geheime stemming met 5 stemmen voor en 2 stemmen tegen, van oordeel dat de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst verantwoord was.

Adviseert de Raad van Bestuur van de scholengroep 10 Vilvoorde-Zaventem de heer Freddy Meeus ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.'

u, vast benoemd directeur MS Overijse ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst m.i.v. 27 december 1999, datum waarop het voorstel d.d. 24 december 1999 geformuleerd door de heer J. Wellens als hoofd van bestuur, in werking is getreden”;

Overwegende dat verzoeker niet ernstig kan beweren dat dergelijk omstandig bundel en de aangehaalde beslissing verstoken is van de uit oogpunt van de formele motiveringswet vereiste feitelijke en juridische overwegingen die aan de maatregel ten grondslag liggen; dat die overwegingen op het eerste gezicht ook afdoende kunnen aantonen waarom de verwerende partij de orde aan de middenschool Overijse verstoord acht; dat de beslissing ook duidelijk uiteenzet waarom voor de bestreden maatregel, die een ordemaatregel is genomen in het belang van de dienst, wel het gedrag van verzoeker in ogenschouw kan worden genomen zonder daarbij de vraag naar schuld te stellen; dat de motieven waarop de terbeschikkingstelling steunt, op het eerste gezicht, ook geen verband houden met het bestraffen van schuldig gedrag, maar wel betrekking hebben op het herstellen van de goede werking van de dienst, zonder dat daarbij de schuldvraag werd gesteld of beantwoord; dat de beslissing verschillende ordemaatregelen onderzoekt; dat de uiteindelijke keuze voor de terbeschikkingstelling rehtens dienend verantwoord lijkt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel “strijdigheid met art. 3 RDP” aanvoert omdat de terugloop van het leerlingenaantal aan de middenschool mede grondslag vormt voor de bestreden maatregel; dat verzoeker toelicht dat zijn verantwoordelijkheid voor het teruglopend leerlingenaantal onbewezen is en dat hij overigens door geen resultaatsverbintenis is gebonden wat het aantal leerlingen aan zijn school betreft; dat verzoeker ter terechtzitting verduidelijkt een schending te bedoelen, niet van artikel 3 maar van de artikelen 6 en 7 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeel Gemeenschapsonderwijs;

Overwegende dat verwerende partij in haar nota opmerkt niet in te zien wat verzoeker met dit middel wenst te bedoelen;

Overwegende dat naar luid van artikel 8, tweede lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State het inleidend verzoekschrift een uiteenzetting moet bevatten van de rechtsmiddelen die worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen rechtvaardigen; dat onder rechtsmiddel wordt verstaan de voldoende duidelijke opgave van een rechtsregel met daarbij een uiteenzetting van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt miskend;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift formeel artikel 3 door de bestreden beslissing van het rechtspositiedecreet geschonden noemt; dat artikel 3 van het rechtspositiedecreet een lijst van definities bevat; dat op het eerste gezicht niet duidelijk is hoe een dergelijk artikel door de bestreden beslissing geschonden kan worden; dat verzoeker ter terechtzitting overigens een nieuwe inhoud lijkt te geven aan dit middel door nu de artikelen 6 en 7 geschonden te noemen; dat de artikelen 6 en 7 van dat decreet, die door verzoeker inderdaad ook wel werden vermeld in zijn verzoekschrift, de plichten weergeven van het personeel van het gemeenschapsonderwijs; dat ook weer niet zo dadelijk duidelijk is hoe het bestuur die artikelen, die zich richten tot het personeel, kan schenden; dat de dringende aard van het administratief kort geding staat tegenover een beperking van de rechten van de verdediging van de partijen; dat bijgevolg de Raad van State in de fase van het kort geding de in het verzoekschrift uiteengezette middelen niet vermag te interpreteren of uit te breiden; dat hij zich moet beperken tot het onderzoek van de middelen zoals de verzoeker ze hem in alle klaarheid voorlegt of zoals de verwerende partij de middelen die duidelijkheid missen ze heeft kunnen begrijpen en in redelijkheid mocht begrijpen; dat, in acht genomen de zeer korte termijn waarin de verwerende partij haar rechten van verdediging moet uitoefenen, zij terecht mocht vaststellen niet de bedoeling van dit middel te kunnen vatten; dat het middel in de huidige procedure niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker ten slotte als derde middel een “kennelijke onredelijkheid” ziet in de bestreden maatregel, omdat verwerende partij een voorstel tot preventieve schorsing op grond van de zelfde feiten in 1994 heeft verworpen, omdat feiten van acht jaar geleden worden opgerakeld en omdat de

opgelegde maatregel niet in verhouding staat tot de feiten en geen rekening houdt met verzachtende omstandigheden;

Overwegende dat verwerende partij antwoordt dat het voorstel waarop verzoeker alludeert in 1994 werd verworpen, niet om verzoeker van iets vrij te spreken maar wel “omdat het Vast Bureau van oordeel was dat de lorgo bevoegd voor de MS-Overijse binnen de decretale bevoegdheden de passende (tucht)maatregelen diende te nemen of voor te stellen”, dat het adagium “non bis in idem” niet toepasselijk is en dat andere ordemaatregelen uitgesloten waren om de redenen aangehaald in de beslissing;

Overwegende dat verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat verwerende partij de orde van de dienst niet verstoord kon achten; dat, ook al illustreert de bestreden maatregel de ordeverstoring als een aanslepend verhaal, verwerende partij ook feiten beoordeelt die na 1994 dateren en bovenal een beoordeling lijkt te maken van de noodwendigheden voor de goede werking van de dienst op het ogenblik van de bestreden beslissing; dat verwerende partij in de bestreden beslissing in het bijzonder motiveert waarom haar inziens de ordemaatregel van de overplaatsing in het belang van de dienst niet te verkiezen valt; dat verzoeker, die een dergelijke overplaatsing in zijn verzoekschrift nochtans “de aangewezen maatregel” noemt, geen poging doet om de door verwerende partij aangebrachte redenen te weerleggen; dat in die omstandigheden de bestreden maatregel niet als “kennelijk onredelijk” bestempeld lijkt te kunnen worden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen van de aangevoerde annulatiemiddelen de toets van de ernst heeft doorstaan; dat derhalve een van de voorwaarden voor schorsing niet is vervuld; dat de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 2002, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.